34e jaar. — Nr 11. Donderdag 27 januari 1887.

DE POSTRIJDER

DER PROVINCIE LIMBURG

Men schrijft in te **Tongeren** bij M. COLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De *Postrijder* verschijnt 's dinsdags, 's donderdags en zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten *franco* gedaan worden aan den uitgever, **groote Markt n° 37-39, te Tongeren.**

ABONNEMENT

Drie maal per week **6** franks per jaar.
Twee » » **5** » »
Een » » **4** » »
Een blad afzonderlijk **1 25** centiemen.
De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.
Aankondigingen **15** centiemen per drukregel.
Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad : **1** fr. den drukregel.

TONGEREN, 27 JANUARI.

—

Wereldsche liefdadigheid.

De dagbladen melden dat, zaterdag acht dagen geleden, in den schouwburg van Namen een schitterend feest heeft plaats gehad ten voordeele van den arme.

De ontvangst beliep in 't geheel tot fr. 5,905,95 't is te zeggen nagenoeg *zes duizend franken*. Van deze som hebben de armen 1,010 franken, juist het zesde deel gehad, al het overige is door de onkosten van het feest verslonden.

Zoo gaat het met die wereldsche liefdadigheidsfeesten. Onze konfrater dr. A. Snieders, die jaren geleden, onder den naam van Yours, deze soort van liefdadigheid zoo humoristisch heeft gekekeld zou wel dienen nog eens zijne zweep voor den dag te halen.

Wat zal men doen, als bij een volgend liefdadigheidsfeest, de ontvangsten niet toereikend zijn om den champagne der muziekanten en de *bouquets* der *chanteuse* te betalen ?

Zullen de armen dan het tekort moeten aanvullen ?

De Militaristen zijn overal dezelfden.

De officieuse duitsche dagbladen deelen allerlei onrustbarende tijdingen mee : nu weder weet de *Norddeutsche Zeitung* te vertellen, dat de Fransche troepen op de grenzen samentrekken en legerbarakken daarheen sturen. Die tijdingen hebben natuurlijk geen ander doel, dan de kiezers aan te manen militairgezinde afgevaardigden te kiezen.

Juist gelijk in België.

't is maar oorlog wat de klok slaat indien men sommige gazetten leest, en dat alleen om den militairen dienst nog wat te kunnen verzwaren.

Hij is immers nog niet zwaar genoeg !

Citoyen Vandendorpe heeft zijne intrede gedaan in den gemeenteraad van Brussel. Zijne eedaflegging is gekenmerkt geweest door het volgende incident :

Bij het afroepen van zijnen naam, spreekt Vandendorpe (die plaats genomen heeft tusschen de heeren Richald en Guillery, de eedformuul uit : « Ik zweer getrouwheid aan den Koning, gehoorzaamheid aan de grondwet en aan de wetten van het Belgisch volk. »

De heer Buls wil de naamafroeping voortzetten, maar Vandendorpe onderbreekt zeggende :

« Verschooning, ik heb nog iets te zeggen. Ik heb den eed afgelegd zooals de formuul het vereischte, maar ik wil mijne voorbehoudingen maken, aangaande den eed van getrouwheid aan den Koning. De grondwet voorziet, overigens, de vervanging van den monarchieken regeeringsvorm door den republikeinschen vorm. »

(Toejuichingen in het publiek.)

De heer BURGEMEESTER verklaart dat hij geene voorbehouding kan aannemen en weigert den eed in die voorwaarden te aanvaarden.

VANDENDORPE. — Dat heeft nogtans reeds plaats gehad in verscheidene omstandigheden.

De heer ANDRÉ. — Dan was het onwettig.

VANDENDORPE. — Als het volstrekt noodig is en mijne voorbehoudingen niet aanvaard worden leg ik den eed af in den vereischten pleegvorm.

Een ander incident had plaats op het einde der zitting.

Op het oogenblik dat de heer Walravens, die den heer Buls als voorzitter heeft vervangen, de zitting geheven verklaart, vraagt Vandendorpe een voorstel te mogen ontwikkelen.

De heer Walravens verzet er zich tegen, aangezien elk voorstel twee dagen voor de vergadering van den Raad moet neergelegd worden.

De heer Richald ondersteunt de vraag van Vandendorpe en wil de hoogdringendheid ervan doen aannemen.

De vraag van Vandendorpe wordt verworpen. De heeren Richald, Brulé, Lepage, Martini en Guillery stemden er voor met Vandendorpe.

Het voorstel dat deze wilde ontwikkelen, was een wensch, door den Raad uit te drukken, ten voordeele der kwijtschelding van de vervoordeelde socialisten.

De doctor **Mooren** van Dusseldorf zal te Luik zijn in het *Hôtel de l'Europe* den 12 FEBRUARI aanstaande.

Op den markt van Tongeren van heden donderdag waren te koop gesteld 332 koeien, 42 kalveren, 15 shapen, 166 vette varkens, 598 baggen en 149 loopers.

BINNENLAND.

Men schrijft uit Brussel :

Het wordt uit Weenen gelogenstraft, dat aartshertogin Stefanie, kroonprinses van Oostenrijk, erg ziek is.

— Eene dienstmeid, uit de Zilverstraat, te Brussel, heeft in eene der vervroegde trekkingen van Brussel eene premie gewonnen van 25,000 fr. Het meisje stond niet weinig te zien, toen zij vernam dat die 25,000 fr. haar slechts in 1952 zouden uitbetaald worden. Men gaf haar te kennen dat zij, indien zij dadelijk hare premie wilde trekken, recht had op eene som van 6,585 frank.

— Een schrikkelijk ongeluk is zaterdag gebeurd op den ijzeren weg van Brussel naar Hal. Rond 6 ure, na het voorbijrijden van twee treinen, hebben de bedienden, nabij den overgang van Forest, de twee schroomelijke verminkte lijken gevonden van twee personen. De twee lijken zijn naar het doodenhuis van Forest gevoerd. De twee ongelukkigen zijn arme rondleurders. Zij waren zeer ellendig gekleed. In hunne zakken heeft men slechts acht centiemen gevonden. De twee arme duivels waren ten 6 ure uit eene herberg gekomen, nabij de statie gevestigd ; zij waren over de barreel geklauterd, juist op het oogenblik dat de trein van Brussel naar Hal aangestoomd kwam. Zij werden door de locomotief getroffen en een twintigtal meters ver geworpen. In den zak van een der verongelukten, trof men een werkboekje aan op naam van Jan Baptist Verhoeven, geboren te Campenhout, den 11 maart 1853.

— Alfred De Fuisseaux, die een goed leven heeft ginder aan de oevers der Middellandsche Zee, terwijl zijn drukker en zijn uitgever aan rechterlijke vervolgingen blootstaan, werd vrijdag morgend, in beeltenis, te Brussel ten toongesteld. Dat is te zeggen dat, op de Groote Markt, aan twee palen, de arresten gevestigd waren door de Assisenhoven van Braband en Antwerpen, uitgebracht tegen den schrijver van den *Volkscatechismus*.

Vijf gendarmen te paard, onbeweeglijk als beelden, stonden, zooals de wet het voorschrijft, naast de schandpalen.

— Men schrijft uit Kapelle-ten-Bosch aan een Brusselsch blad dat in deze gemeente door behendige aftroggelaars, geweerkardoezen met zand opgevuld en in papier gerold, in betaling gegeven zijn en dat goedgeloovige winkeliers dat aangenomen hebben voor kardoezen van nickelmunt. Dat het publiek dus oppasse !

— Men schrijft uit Leuven :

Mgr Pieraerts heeft dezen morgend van wege Z.H. Paus Leo XIII den apostolischen zegen ontvangen.

— Men schrijft uit Antwerpen :

Een jammerlijk ongeluk had maandag in onze stad plaats. Op een klein, armzalig kamerke van het huis n° 3, der Pieter-Potstraat, woont de weduwe Van der Herter.

Maandag namiddag verliet deze vrouw hare woning, om werk te zoeken.

Haar zevenjarig dochterke Barbara speelde met twee kleine meisjes uit de buurt op de straat aan de voordeur.

In hare moederlijke bezorgheid maande de weduwe haar dochterken tot voorzichtigheid aan, verzocht het zeer braaf te wezen, stak het meisje eenen cent in de hand en drukte het eenen warmen kus op het voorhoofd.

Toen de moeder vertrokken was, liep Barbara met hare kleine vriendinnen, die zij bij de hand vasthield, naar de Boterlei.

Op het oogenblik dat de groene tram kwam aangereden, viel Barbara. Een werkman der dokken, beproefde het meisje achterruit te trekken, de voorbijgangers riepen halt maar de tram kon niet bij tijds worden ingehouden en Barbara werd doodelijk aan het hoofd getroffen.

De andere meisjes hadden zich door de vlucht weggemaakt.

Het gekwetste kind werd bij eenen apotheker op de Suikerlei gedragen en met alle zorgen omringd, doch het arme schepselke overleed eenige stonden nadien, en 't lijkje werd naar het gasthuis overgebracht.

Toen de moeder, weduwe, bij hare terugkomst het vreeselijk ongeluk vernam, werd zij schier door zinneloosheid getroffen. Zij kermde luid en riep aanhoudend op het arme meisje dat zij « haar troost » noemde.

— Men schrijft uit Brugge :

Wij zijn gelukkig te vernemen dat de toestand van ridder Ruzette, gouverneur der provincie merkelijk verbeterd is. De geneesheeren deelen de meest geruststellende berichten meê.

Ook de ziekte van den burgemeester Visart heeft eenen gunstiger keer genomen. Alle gevaar is verdwenen.

— Men schrijft uit Bergen :

Een ernstige brand heeft gisteren in het provinciaal gouvernementshotel plaats gehad. Het vuur was ontstaan in eene kamer van Mev. de hertogin van Ursel en plantte zich zoo snel voort dat een groot getal meubelen vernield en een plafond ingestort is. Een bediende, die een venster wilde openen, verstikte bijna in de rook. De schade schijnt nog al belangrijk te zijn.

— Men schrijft uit Dinant :

Wil men weten waarvan de onderwijzer Dethise, van Ciergnon, die men zoo zeer als martelaar voorstelt, gestorven is ? Van honger ! roepen de liberale gazetten. Neen, van eene kou, die hij gevat heeft, door in 't water te vallen. Met een wachtgeld van 1850 frank, vrije woon en grooten hof, sterft men niet honger.

— Er wordt verteld, en een blad schreef dit zaterdag, dat een koetsier met zijne vigilante, die tijdens de laatste wanorders te Gent gelast was kardoezen aan zekere bataljoes te overhandigen, met de 15,000 kardoezen verdwenen is, zonder dat men weet wat er van geworden is.

— Men schrijft uit Gent :

De socialisten hebben, gedurende lange weken oproepen gedaan tot hunne partijgenooten van hier en elders om, den dag dat Anseele uit de gevangenis zou komen, zich in groote menigte naar de Nieuwe Wandeling te begeven, ten einde hem te gaan afhalen en hem bewijzen van hunne vriendschap te geven. Die oproepen werden gedaan bij middel van *Vooruit* en van plakbrieven op de muren in de straten.

De dagbladen deden opmerken dat de betooging, die de socialisten ontwierpen, in strijd was met het reglement, welk onlangs de gemeenteraad heeft gestemd.

Men deed ook uitschijnen dat de ontworpen betooging het houden van den karnaval in gevaar bracht en dus de belangen der kleine nering in onze stad bedreigde. Men gaf dienstvolgens den raad van die betooging in de straat af te zien en Anseele te feesten en te vieren in het ruim lokaal van *Vooruit*.

Die raad verbitterde zeer de *Vooruit* en men ging voort oproepen te doen tot de werkersbevolking om den 6 februari in menigte naar de Nieuwe Wandeling Anseele tegemoet te gaan. In de meeting van *Vooruit* werd gezegd : « Men kan ons niet verbieden in de straat te komen om Anseele te gaan afhalen. »

Welnu, tengevolge van een onderhoud, welk het comiteit van het Anseelefeest dezer dagen met den heer burgemeester onzer stad heeft gehad, heeft dit comiteit besloten van de betooging langs de straat ter eere van Anseele af te zien. Men zal Anseele ontvangen in het lokaal en hem daar een feest van verwelkoming geven. Het is verstandig en voorzichtig.

De heer burgemeester was besloten krachtdadige maatregelen te nemen : hij zou de personen vreemd aan de stad, die zouden gekomen zijn om deel te nemen aan de betooging, onmiddelijk onze muren hebben doen verlaten ; de policie zou last hebben gekregen om het hooger bedoeld reglement te doen eerbiedigen en des noods zou de gewapende macht zijn opgeroepen geworden.

Indien er oplusten zouden geweest zijn, zou de verantwoordelijkheid zijn gevallen op de socialisten. Zij hebben zulks begrepen.

— Volgens de « *Toekomst* » zou al het geld dat van de feesten zal komen ingericht om de vrijheidstelling van Anseele te vieren, naar Duitschland gezonden worden, om de duitsch socialisten in de aanstaande kiezing te ondersteunen.

— *Sterfhuisgebruiken.* — In de omstreken van Brussel plaatst men eenen stok met zwarte vlag tegen het huis. Deze vlag, waarop een doodshoofd in witte kleur is aangebracht, staat tegen de buitenzijde van den muur, waar langs aan de binnenzijde de doodskist staat. In het zuiden van België en in het noorden van Frankryk zet men een zwart geverfd kruis voor het sterfhuis.

In West-Vlaanderen legt men vier bossen stroo krijslings over elkander. Is de doode een familielid geweest, dan wordt op het kruispunt der stroo bossen een steen gelegd, doch wanneer de afgestorvene een dienstbare is, een halve steen. In Zuid-Brabant legt men bij een sterfgeval eenige bossen stroo over elkander voor de woning en op dat stroo wordt dan hier en daar een steen gelegd. In weer andere streken hangt men een breed zwart lint aan de buitenzijde der huisdeur.

Onder de begrafenisgebruiken dient nog vermeld te worden, dat men in de provincien Groningen en Drente, ten platte lande, een feestmaal inricht bij eene begrafenis ; daaraan nemen niet alleen de bloedverwanten, die den overledene grafwaarts brachten, maar ook eenige burendeel. In Groningen bestaat dit feestmaal met eenige soorten witte- en kreetenbrood, in Drente in gekookte grauwe erwten met ham, gevolgd door een goed voorraad rijstenbrijs.

Zooals men weet gaan in Groningen en Drente zoowel mannen als vrouwen te uitvaart mede.

*** *Een verloofde.* — Een jongeling riep tegen den koetsier :

— Rijdt wat gauwer ! Want ik trouw dezen morgend en als gij alzoo voortgaat kom ik te laat bij mijne verloofde.

De koetsier zegt koel :

— Het is om aan mijnheer den tijd te laten zich nog te bedenken.

BUITENLAND.

Frankryk.

EEN ERFENIS VAN 25 MILLIOEN.

Een korrespondent uit Parys meldt dat den heer Steenackers, die het ambt vervulde van postmeester-generaal, onder het voorloopig gouvernement van Tours, nu lid van de Fransche kamer, de zaak heeft opgenomen van de eischers van hooger gemelde som die zij beweren dat de Staat hun schuldig is.

De erfeniseischers wenden het volgende voor, tot staving van hunnen eisch :

In 1676 stortte een Franschman, Thery geheeten op de Bank van Venetie, 400,000 lires. Daarna stierf hij.

Geruimen tijd na zijn overlijden trad er niemand op als zijn erfgenaam. Eenige behendige aftroggelaars poogden toen, met behulp van valsche papieren, het geld te bemachtigen, maar mislukten.

Zoo verhep er meer dan eene eeuw, toen Bonaparte werd uitgenoodigd kapitaal en intrest op te eischen van de Bank, ten profijte der Fransche onderdanen.

De Bank van Venetie voldeed aan den eisch, het geld werd gebruikt voor militaire doeleinden. Gevolgentlijk werd de Staat hierdoor de schuldenaar van de familie Thery.

Er bestaan gekende afstammelingen van Thery, den storter der 400,000 lires. De hoofdsom aangerond met de intressen, klimt nu op tot 26 millioen frank.

—

DUBBELE HALSRECHTING.

Maandag morgend vroeg is de strafuitvoering voltrokken op de echtelingen Thomas, van Selles-Saint-Denis, op de Groote Markt te Romorantin, departement Lor et-Cher.

Zij waren zondag overgevoerd uit Blois naar Romorantin. Het gerucht daarvan liep bliksemsnel door het stadje, zoodat iedereen te been was, en aan de statie op het oogenblik waarop het braaf echtpaar met den trein moest aankomen.

M. Dubler, de beul van Parys, was zaterdag eveneens naar Romorantin vertrokken, met zijne helpers, en zijn strafwerktuig, hetwelk in den nacht tusschen zondag en maandag is opgericht.

De strafuitvoering had plaats ten 7 1/4 ure.

Rondom het schavot dat zelve afgesloten was door soldaten en linie-troepen, stond eene dichte menigte samengedrongen.

Man en vrouw Thomas kwamen uit de gevangenis, gezeten op de kar der veroordeelden, met den rug naar het schavot gekeerd en het hoofd bedekt met eenen zwarten sluier, zooals de wet voorschrijft tegenover ondermoordenaars.

De aalmoezenier der gevangenis en een priester uit Romorantin geleidden de veroordeelden naar het schavot.

Vrouw Thomas onderging het eerste hare straf. Na voltrekking der straf werden de rompen der twee echtelingen in dezelfde kist geworpen en naar het kerkhof gevoerd.

Er zijn geene wetenschappelijke proeven genomen met de lijken de gedoodstraften.

Eene laatste inlichting over de strafuitvoering zegt dat vrouw Thomas, die niet aarzelde om stroo aan te halen, ten einde het vuur aan te wakkeren, dat hare stokoude moeder moest verteeren, moest worden op het schavot gedragen.

Zij kreet om genade tot het laatste oogenblik, in naam harer kinderen.

Thomas was moediger. Hij ging zonder behulp der beulsknechten op de wipplank liggen.

Eene andere bijzonderheid over de misdaad waarom de echtelieden Thomas gestraft zijn, is dat de twee broeders van het wijf, wegens hunne deelneming aan de misdaad veroordeeld zijn tot levenslangen dwangarbeid.

Duitschland.

Men spreekt van een bezoek van den keizer van Rusland aan den keizer Wilhelm, bij diens 90ste geboortendag. Ook keizer Franz-Jozef zou dan te Berlijn komen.

—

VELDMAARSCHALK VON MOLTKE.

Ziehier hoe een toeschouwer uit de tribune in den Rijksdag den veldmaarschalk, graaf von Moltke, beschrijft :

Gansche maanden zit de oude Moltke daar, stilzwijgend, op de eerste bank der rechterzij, steeds, van het begin der zitting aanwezig, steeds blijvende tot *Herr* von Wedell hel gebruikelijke : « de zitting is geheven » uitgesproken heeft. In zijn zetel uitgestrekt, in gedachten verzonken, houdt hij er niet aan in zijne droomerijen gestoord te worden ; ook geeft hij slechts een handdruk aan al de afgevaardigden die met hem een gesprek willen aangaan. Darrmede uit ! Hij telt 87 jaar en gaat op militairen tred met de eeuw vooruit.

Nauw ingesloten in zijn uniform, houdt hij het hoofd steeds recht en fier omhoog. Zijn klein en beenderig gelaat doet hem jonger schijnen dat hij is ; hiertoe draagt de pruik, die hij gewoonlijk op het hoofd heeft, het hare bij. Tot in de laatste tijden was de pruik blond, wat nu wel juist niet ernstig was. Het septenaat moet hem echter zooveel hoofdbrekerij en last veroorzaakt hebben, dat zijne pruik zelf er grijs van geworden is, want men heeft bij de laatste bespreking met niet weinig verwondering deze kleurverwisseling opgemerkt.

Evenals veel meer andere afgevaardigden beklimt von Moltke nooit de tribuun, wanneer hij aan het woord is. Zoodra de voorzitter hem het woord verleent, komt hij zich langzaam midden van het halfronde der zaal plaatsen ; al de afgevaardigden komen rondom hem een kring vormen. Dan hoeft de voorzitters bel niet te klinken, want het wordt oogenblikkelijk stil als een graf.

Zijne langzame, bevende stem wordt van oogenblik tot oogenblik vaster. Alhoewel kort, is zijne rede steeds buitengewoon klaar : geen woord vergeten, geene sylabe tekort, alles heeft een doel. Bij deze helderheid mag nog de volmaaktheid van stijl en vorm gevoegd worden. Zijne aanspraak gedaan, want het is meer eene aanspraak dan eene redevoering gaat de grijze oorlogsheld even langzaam als stilzwijgend naar zijne plaats terug, verdiept zich terug in zijne gedachten, in een woord, hij wordt weer : de groote zwijger !